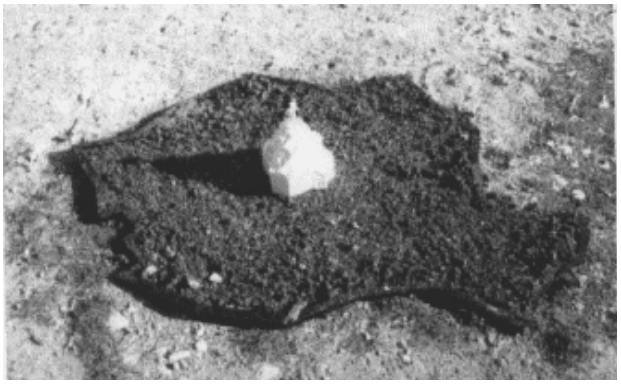
Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

92 +

martie - aprilie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu

Iată, antichrist își caută oameni ca să mute de la locul lui din vreme praznicul învierii Mele și să-l dea pe placul ereticilor, al celor desprinși din turmă acum o mie de ani, și care au de tată pe papa de la Roma. [...]

Voi, antichriștilor, puteți cumva să schimbați și semnele vremii arătate de luminătorul zidit de Dumnezeu pentru această rânduială, care grăiește deslușit din partea lui Dumnezeu? Este scris că luna a fost făcută pentru deosebirea vremilor. Voi n-ați citit aceasta în Scripturi? O, vă dați anatemei tot mai mult, tot mai mult, și nu vă temeți că vă pregătiți atâta rău, care dă să vă ceară răspuns. *pagina 3*

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a Ortodoxiei

Eu sunt Cel ce sunt! Așa am spus la începutul mărturisirii Mele peste pământ, și grăiam din cer acest cuvânt, și a rămas scris.

Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul! Așa am spus acum două mii de ani prin duhul proorociei și am sfârșit zicând: Vin curând!

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, precum am spus atunci, și așa grăiesc acum, după două mii de ani de la învierea Mea dintre cei morți, ca să merg apoi la Tatăl și să Mă întorc iarăși la oameni sub acest nume nou și să umplu lumea cu Duhul lui Dumnezeu grăit de deasupra și să-i fiu Păstor omului când nimeni nu Mă așteaptă să vin ca să împlinesc Scriptura prin care am spus: Vin curând!

Iată-Mă venit pe vatra neamului român acum șaptezeci de ani, și de atunci și până azi lucrez prin duhul proorociei întocmind pe pământ cartea venirii Mele de la Tatăl la om după două mii de ani de la mărturisirea Mea cea scrisă în Scriptura prin care am făgăduit: Vin curând!

Eu sunt Iisus Hristos, sunt Fiul Tatălui Savaot și al mamei Mele Fecioara Maria, Dum-

nezeu venit din cer pentru ca să Mă întrupez și să Mă fac om și să biruiesc moartea omului prin moartea Mea pe cruce și prin învierea Mea apoi, după ce M-am arătat în mijlocul lui Israel Păstor venit de la Tatăl, și când acest popor a împlinit Scriptura omorârii moștenitorului viei ca să stăpânească el via lui Dumnezeu Tatăl, dar via Mea este a Mea, precum este scris, căci Eu am înviat dintre morți și-Mi îngrijesc via și-Mi pun vierii la lucru și spun viei Mele: Vie cu vin bun, cântă!

Mi-a pregătit Tatăl nunta și Mi-a pregătit mireasă și masa nunții, căci a sosit vremea să Mă strige mireasa și să-Mi spună: Vino, Doamne! O, cum să nu vin la glasul miresei, cum să nu-i răspund și să-i spun: Vin curând!?

Vin pe pământ cuvânt în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și răzbat de la margini la margini cu glasul cuvântului Meu și păstoresc pe oricine se apropie la glasul Meu de Păstor ca să-Mi audă cuvântul venirii Mele, care înnoiește lumea și pământul și omul care Mă cunoaște în acest cuvânt. Acum două mii de ani Mi-am așezat și Mi-am croit mersul Meu prin vreme prin apostolii Mei cei de atunci, iar neamul român nu și-a schimbat credința de atunci și până azi și a mers pe drumul cel descoperit și așezat atunci, și poartă acest neam nume de neam creștinesc, două mii de ani de credință creștină, ca a primilor creștini răsăriți atunci din învățăturile lăsate de Mine pentru biserică slujitoare lui Hristos până la întoarcerea Sa de la Tatăl la ea, la cea care Mă așteaptă cu credincioșie și-Mi spune: Vino, Doamne!

Așa se numește pomenirea duminicii de azi, întâia duminică a Postului Mare: duminica dreptei credințe se numește, duminica ortodoxiei, a turmei lui Hristos, din care Tatăl Mi-a ales mireasă și Mi-a așternut masa nunții, și de la această masă Eu păstoresc și grăiesc peste pământ și spun: Veniți la nunta Mirelui Hristos cu mireasa Sa luată din români! Veniți și așezați-vă la masă, căci toate sunt gata, și via s-a copt.

Acum două mii de ani a dat poporul Israel să pună mâna pe via Mea și a omorât pe Moștenitorul ei, pe Care acest popor L-a recunoscut, și de aceea M-au omorât. O, dar Eu am înviat cu slavă mare și M-am arătat înviat ucenicilor Mei și s-a dus vestea învierii Mele pe tot pământul, iar poporul Israel a pierdut moștenirea, a pierdut întâietatea, a pierdut pe Dumnezeu, dacă L-a alungat atât de crud de pe meleagul lui, în care-și avea strămoșii, pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov, că moștenitorii acestora sunt cei după duh, nu cei după trup, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt din cer și M-am născut din Tatăl și din mama Mea Fecioara prin întruparea Mea de la Duhul Sfânt, și am ca neam moștenitor neamul creștinesc, popoarele creștin-ortodoxe, creștini botezați în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh prin biserica cea de două mii de ani păstrată ca la începutul ei din neam în neam prin sfinții ei din unii în alții, căci sfinții au dat biserica, nu biserica a dat pe sfinți, și așa înseamnă biserica cea sfântă a lui Hristos, nu biserica oamenilor înseamnă ea, ci a sfinților, căci Eu sunt sfânt ca și fiii bisericii Mele, care trăiesc în Hristos, întru sfințenie, și nu altfel, nu ca păgânii cei fără viață sfântă înaintea lui Dumnezeu, o, nu, și iată, Mi-a pregătit Tatăl mireasă și casă și Mă port cuvânt peste pământ și strig cu glasul Meu: Veniți la Mine, voi, cei împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi!

O, pace ție, cetate a cuvântului Meu din mijlocul neamului român, și pace vouă, străjeri așezați în calea Mea când vin cu norii ca să cuvintez peste voi și peste pământ, iar voi să-Mi culegeți cuvântul!

Sunt deasupra pe nori de heruvimi și de serafimi, care-Mi poartă tronul slavei Mele, iar de jur-împrejur am cetele de sfinți și de îngeri slujitori. Puțin, puțin, și se va vedea de pe pământ sus în văzduh carul slavei Domnului, slava pe care Eu stau cuvântând din nor și din adiere de vânt cu glas duios, ca să Mă poată purta cei ce Mă așează în cartea prin care Mă vestesc de la margini la margini cuvântând. O, și grăiesc în ziua aceasta neamului român, neam creștin de două mii de ani după rânduiala cea dintâi a bisericii lui Hristos, și cercetez cu de-amănuntul mersul păstorilor care s-au așezat să îngrijească turma, o, și găsesc turma neîngrijită și neașezată frumos înaintea Mea, iar ei au de dat răspuns pentru ea dacă vin să-i întreb de ea.

S-au scris pe pământ și în cer toate cutre-

murele care au dat să clatine temelia bisericii Mele prin vreme, dar pe pământ s-a scris într-un fel, iar în cer s-a scris în alt fel. Pe pământ a scris omul, iar în cer au scris puterile cerești, și iată cum s-a scris în cer, căci temelia și turma creștină au purtat din greu mereu furtuni aprige, vreme fără de soare și de lună, căci s-au ivit din partea vrăjmașului păgân, antichrist, furtuni și durere și s-au strecurat erezii fel de fel ca să lovească în adevărul cel așezat prin sfinți pentru mersul păstorilor de turmă și pentru veghea cea din partea lor ca să meargă pe cale curată și neamestecată turma Mea. O, dar n-a fost așa, căci păstorii n-au vegheat, de vreme ce se așezau unii pe alții peste turmă, și nicidecum prin lucrarea Duhului Sfânt, Care descoperă de la Dumnezeu mersul a toate, căci Eu, Domnul, am spus de la început: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului»*, iar lucrul Meu este duhul mărturiei, duhul proorociei prin biserică, duhul care cârmuiește prin valuri corabia lui Hristos.

Vreme de o mie de ani părinții cei sfinți au luptat cu prețul vieții împotriva oricărui atac prin ereziile ivite ca din pământ peste mersul turmei, și biruiau de partea lui Hristos sfinții Mei și iarăși răsărea soarele și iarăși înverzea pajiștea, o, și avea hrană de sus turma creștină. După o mie de ani s-a desprins din turmă mare parte din ea și s-au dat anatemei mulți dacă s-au despărțit, o, și mulți s-au dat și tot mai mulți apoi, până ce s-au făcut felii de tot soiul, fiecare felie cu căpetenia ei, cu apucăturile ei, și toate găsindu-și un tată, căruia i se spunea ca și până azi, papa de la Roma, dar au rămas și din cei răzleți de acest papă, o, și mare a fost anatema sub care singuri s-au tras cei care au ieșit de sub binecuvântare ca să rodească din sine, chiar dacă Eu, Domnul, am spus acum două mii de ani că mlădița care nu rămâne în viță se usucă și se taie și se aruncă în foc după ce rodește din sine rod rău, căci de unde să mai aibă ea hrană dacă nu rămâne în viță, dacă se dă anatemei, necunoscând lucrarea cea străină de Dumnezeu, gelozia lui satana asupra turmei lui Hristos?

Iată, s-a umplut pământul de rătăcire și de rătăciți apoi, căci din cei ce s-au ales aparte, adică anatemei, s-au născut o mulțime de dumnezei, fiecare după mintea lor, după trufia cu care se cred adevărați unii mai mult decât alții, până azi aceste cărări mergând în lături. Toată această zăpăceală s-a ivit pentru că păstorii bisericii Mele s-au înfrățit cu vrăjmașul Meu și al lor, cu antichrist, omul fărădelegii, strecurat în loc știut sfânt și dezbinând de la mijloc cu putere mare, până ce a biruit lovind în vremea sărbătorilor sfinților, pe care le-a răsturnat de la locul lor din calendar ca să nu mai fie ele serbate odată cu cele din cer, căci antichrist le-a mutat, și a câștigat bătălia și slăbirea turmei Domnului prin cumpărarea păstorilor năimiți și prin strivirea celor sfinți dintre ei, și dați la chin și la temniță și la moarte cei care mai vegheau, o, și s-au ridicat la cer cete de mucenici sfinți și s-a umplut cerul de ajutoare pentru cei de pe pământ, căci trebuia un număr, precum este scris, al celor uciși pentru mărturia lui Iisus, ca apoi Eu, Domnul, să vin cu ei și să răscumpăr sângele atâtor uciși trimiși între sfinți prin mucenicie, prin lucrarea lui antichrist, și iată, popoarele creștin-ortodoxe au mulți și mari mijlocitori între cei din cer și Mă întreabă aceștia de două mii de ani: Doamne, până când?

O, a venit vremea să le spun: Până acum. Acum Eu vin cu ei și cu toți drepții Mei din toate vremile de sub cer, și vin la masa Mea cu ei, că iată masa Mirelui nunții în mijlocul neamului român, iar Duhul Sfânt împarte hrană și descoperă mersul Domnului prin cuvânt rostit din nori, o, și fiecare trage la ceea ce și-a lucrat, bine sau rău, drept sau strâmb, credință dreaptă și sfântă, sau erezie, iar turma creștin-ortodoxă este via Mea, și Eu cânt în mijlocul ei cântarea miresei, căci Duhul și mireasa Mea zic: Vino, Doamne!

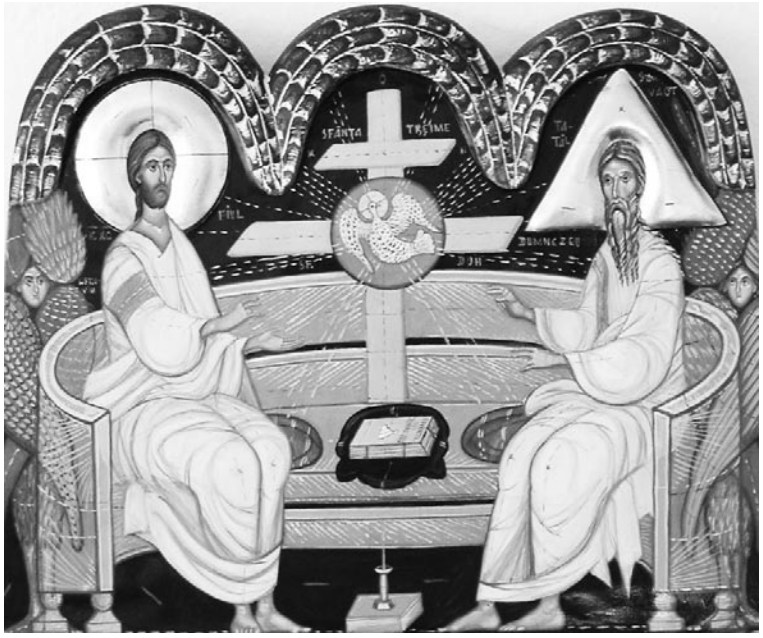
Stau și veghez cu tot cerul, cu toate puterile cerești. Privesc cu Tatăl la planul cel negru al omului antichrist, care se zbate de atâta vreme să-Mi sfâșie cămașa, să-Mi culce jos curățenia adevărului cel de la început al bisericii Mele. Iată, antichrist își caută oameni ca să mute de la locul lui din vreme praznicul învierii Mele și să-l dea pe placul ereticilor, al celor desprinși din turmă acum o mie de ani, și care au de tată pe papa de la Roma. Dau să-i întreb, cine se cred ei de se bagă unde nu e oala lor? Păi au

mutat o dată luna și vremile ei, scoțând treisprezece zile din timp, de parcă ei sunt Dumnezeu, Care a făcut cerul și pământul și vremile de sub cer. Au așezat pe pământ erezie mare chiar și asupra celor făcute de Dumnezeu la locul lor prin facerea lor și a legilor lor. Creștinii Mei însă au păstrat la locul lor și luna și vremile arătate de ea, o, și mulți au plătit cu viața adevărul creștin rămas peste mulți în vreme de strâmtorare, căci nu s-a luat în seamă schimbarea serbărilor sfinților Mei, iar prin aceia Eu am așezat multă milă între cer și pământ peste neamul omenesc, pe care-l ocrotesc prin cei rămași statornici, iar acum dau să umble iarăși și să schimbe ziua din calendar a praznicului învierii Mele, dar pot aceștia să vorbească și cu luna ca s-o lămurească și pe ea să nu mai arate ea limpede vremea paștelui Domnului, vremea învierii lui Hristos?

Voi, antichriștilor, puteți cumva să schimbați și semnele vremii arătate de luminătorul zidit de Dumnezeu pentru această rânduială, care grăiește deslușit din partea lui Dumnezeu? Este scris că luna a fost făcută pentru deosebirea vremilor. Voi n-ați citit aceasta în Scripturi? O, vă dați anatemei tot mai mult, tot mai mult, și nu vă temeți că vă pregătiți atâta rău, care dă să vă ceară răspuns.

Voi, cei care v-ați așezat unii pe alții pe scaun de păstori, o, păi cum adică? Păi dacă vine cineva să spună să schimbați luna de pe cer după placul celui ce spune aiurea, voi vă dați după oricare s-ar încumeta să grăiască peste Dumnezeu și să schimbe ceea ce Domnul a așezat prin semnele vremii? O, temeți-vă de Dumnezeu! Vegheați, și nu dormiți! Iată, dușmanul lovește din afară, iar Eu, Domnul, vă spun: Privegheați! Nu lăsați să cadă peste voi pereții casei ca să vă strivească de tot și mereu din vreme în vreme, după cum vă cere omul antichrist!

Vin să păstoresc Eu, vin Eu, Domnul Iisus Hristos și spun: Vino, turmă mică, vino lângă Mine și nu te teme, vino, căci Tatăl Meu păstrează ție împărăție, dar nu lăsa nepăsarea să te cuprindă! O, ești orfană de tot. Ești fără de păstori de pe pământ peste tine. Vin Eu. Pace ție! Nu mai sunt părinți sfinți pe pământ ca să te miluiască și să te ocrotească. Vin Eu, este scris să vin să te iau din mâna păstorilor care te vând. Vin să te păstoresc Eu, dar cheamă-Mă să vin! Soarele și luna de pe cer sunt de partea ta și sunt din partea Mea, căci pe pământ nu mai este soare și nici lună, ci numai omul mincinos este și-ți ține calea până la capăt ca să te împiedici, căci

se teme de tine și de Mine, se teme satana și oamenii lui, se tem de turma creștin-ortodoxă, căci știu aceștia că ești cu Dumnezeu.

Am venit la vreme cuvânt de Duh Sfânt pe pământ. Am citit în Scripturi că este scris să vin ca să-Mi așeze Tatăl masa nunții și să-Mi gătească mireasa. Împart în lung și în lat tot cuvântul Meu peste pământ, peste mări și țări, peste mari și mici, peste împărați și căpetenii, peste îngâmfarea cea multă a neamului omenesc, și am venit pentru neamul creștinesc să-l ocrotesc Eu, Domnul, și să-l arăt biruitor peste păgâni, peste necredință și peste ereziile de tot

felul, toate ivite de la duhul cel mincinos al tatălui minciunii, diavolul, care-și privește neliniștit prostia și plata ei acum.

O, Mi-e milă de oamenii toți. Pe toți voiesc să-i luminez la minte și la duh ca să înțeleagă adevărul și pe Dumnezeu Făcătorul omului. La toți voiesc să le dau vindecarea de orbirea cea de azi de pe pământ, căci antichrist i-a orbit pe toți, arătându-și multele lui fețe și ținându-i pe toți cu ochii la televizor, de unde el împarte hrana morții și a despărțirii de Dumnezeu, ca să nu mai aibă nimeni timp să-și îngrijească viața cu Dumnezeu, de la Care vine viața. O, și cum să nu vin ca să dau în lături întunericul și să-Mi arăt lumina cea dulce sufletului luminat de Dumnezeu?

Puțin puțin, și fața slavei Mele va străluci în văzduh între puterile cerești și îngerești, așa cum omul vede azi la televizor pe cei ce grăiesc și-i țin pe oameni închiși sub minciună ca să nu mai vadă și să știe altceva.

O, vine vederea slavei Mele, vine și tot vine și se apropie venind, căci este scris să fie așa. Vin cu sfinții în cete-cete și se va umple văzduhul de deasupra capetelor oamenilor și se va sfârși cu întunericul minciunii sub care stau robi toți oamenii de pe pământ. Voi merge pe deasupra cum merg mașinile cu oameni în ele prin văzduh, dar Eu voi merge cu pasul, cu trupul, și tot așa și sfinții, și tot așa și îngerii, căci cele nevăzute când se arată sunt de neatins, sunt de nebiruit, o, și se zbuciumă antichrist că nu-Mi mai poate face rău ca acum două mii de ani, de vreme ce Eu, Cel ce Mă voi lăsa văzut sunt Cel nevăzut, ca și în ziua învierii Mele când, fiind lângă ucenicii Mei, am dat deoparte nevederea lor și M-au văzut cu ei o clipă, și iar Mi-am acoperit trupul, o, și au înțeles ei și au cunoscut pe Învățătorul lor că este Dumnezeu Cel adevărat.

La fel am lucrat și în casa celor din Emaus, căci grăind cu ei la masă am împlinit cina Paștelui cel nou, cel de după învierea Mea, căci le-am spus la ucenici la cina cea de dinaintea jertfirii Mele Miel de Paști, le-am spus că nu voi mai lua cu ei Paștele până ce nu Îl vom lua nou întru împărăția Mea, iar la Emaus am împlinit la masă cu ei Paștele înnoit, că le-am frânt pâinea, și apoi, lângă ei stând la masă, Mi-am acoperit trupul înviat fără să ies de lângă ei, și au vestit ei apoi împlinirea proorociei făcută de Mine, și am dat început Paștelui nou, al Mielului Cel înviat, și iată, nimeni nu poate fi cu adevărat pe de-a întregul creștin și fiu al lui Hristos, nimeni, decât cel care are parte la Paștele Meu, luând trupul și sângele Meu, care-l face nou pe om, și Dumnezeu prin har. Amin.

A venit vremea cea scrisă în Scripturi să vină, o, și nimeni nu va fi cunoscut de Hristos, decât prin acest semn, sfințenia și plata celor sfinți, Eu, Domnul, Paștele fiilor lui Dumnezeu, poporul Meu cel una cu Mine, și crucea Mea pe creștetul lui, și va fi să înțeleagă neamul omenesc tot mai deslușit că nu oricum poate omul să fie creștin, decât prin sfințenie, căci Domnul Se dă sfinților, precum este scris.

E vremea ca toți cei ce iubesc pe Domnul să se sfințească pentru El, iar cine nu vrea, nu vrea. Mai sunt preoți adevărați pe pământ, mai sunt dintre cei neatinși de antichrist, puțini, puțini, dar mai sunt, dar aceia sunt tainici, și se vor arăta la vremea cuvenită, vremea slavei care vine și descoperă harurile pentru cei aleși, și care așteaptă izbăvirea lor ieșind dintre fiii lumii și păstrându-se lui Hristos și numai Lui. Cei care nu ies din lume rămân afară, iar războiul este mare și mult ca să prindă sub el pe cei care rămân afară fără ocrotirea pe care singuri și-au dat-o de peste ei.

Așadar, a venit vremea întrebării și a răspunsului, și mulți păstori vor sta muți și fără de rod în fața Mea, căci semnele lui antichrist vor sta pe fața lor spre rușinea lor, pentru care s-au acoperit atâta vreme ca să nu fie știuți pe cine servesc ei de sub haină de păstori. Iar fiii lui Dumnezeu vor sălta ca pruncii și vor mărturisi bucuria că M-au iubit și M-au primit să-i păstoresc și să-i pun deoparte, sub ocrotirea Mea de vreme rea, vreme atât de neagră și friguroasă pentru sufletul din om, vremea lui antichrist, care a luat peste tot stăpânire, și care acum sfârșește.

În duminica aceasta a dreptei credințe biserica Mea deschide cartea părinților și numește la dreapta și la stânga slujitorii adevărați și slu-

jitorii vânduți ereziilor din toate vremile și pune la adăpost calea ortodoxă, pe cei ce o urmează pe ea după datină, și scoate ea spre anatema pe cei despărțiți de calea cea îngustă de la început și până azi a bisericii lui Hristos, iar cei din cer scriu și pecetluiesc prin îngeri, și totul, totul, în afară de calea ortodoxiei este erezie. Amin.

Voi, popoarelor creștine cu nume de credință și biserică ortodoxă, întăriți-vă în sfințenie pentru venirea Mirelui, că iată-Mă cuvânt peste pământ până la voi! Așadar, ieșiți întru întâmpinarea Mea, și veți înțelege curând, curând cuvântul Meu peste pământ, că pentru voi vin, și pentru cei care se vor încreștina în credința ortodoxă și vor avea prin ea parte de Paștele cel nou. Biserica ortodoxă de pe pământ este casa cu care Eu, Domnul, încep judecata făpturii, precum este scris să încep cu casa lui Dumnezeu, iar rămășița cea prin har va străluci mai tare ca soarele înaintea neamurilor păgâne de pe pământ, și mulți păgâni, văzând lumina, vor cunoaște calea și vor fi învățați de Dumnezeu să meargă pe ea, căci vor auzi deslușit: iată calea, mergeți pe ea! Amin.

Acum, așez numele Meu pe epistola aceasta și va merge ea prin puterea Mea peste pământ și peste popoare și va da de știre adevărul lui Hristos între oameni, nu cum îl știu oamenii unii de la alții, ci așa cum este el în cer, după măsura cea cerească, nu omenească.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu peste pământ. Amin.

Și Mă aplec acum și mulțumesc ca un Păstor celor din cetatea cuvântului Meu, care Mi-au scris în carte cuvântul cel din ziua aceasta din duminica ortodoxiei.

Pace vouă, fiilor veghetori! Am venit, iar voi Mi-ați așezat cuvântul în carte. Binecuvântat să fie mersul peste pământ al acestui cuvânt, și binecuvântată primirea lui și puterea lui peste mulți, că mulți au inimă pregătită să primească și să creadă că Domnul vine și grăiește și Se face crezut și primit.

Eu sunt acest cuvânt, Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt, și pe nori am stat și am cuvântat cuvântul Meu acum.

Amin, amin, amin.

11/24 martie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci. Praznicul Buneivestiri

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, sub această pecete, sub acest semn se așează cei ce se botează în acest nume sfânt al lui Dumnezeu și se nasc de sus și primesc numele de creștini, numele lui Iisus Hristos, oștirea crucii în mijlocul celor care rămân păgâni cu numele și potrivnici Domnului și legilor sfinte, iar aceștia să-și desfacă auzul și să primească chemarea cea sfântă a Domnului, căci de două mii de ani păgânii se apropie unul câte unul de glasul lui Hristos și se botează și sunt fiii lui Dumnezeu prin credință și prin botez și prin lucrarea Duhului Sfânt, Care vine din cer pe pământ să-Și întocmească răsad viu și să-l crească și să așeze între oameni neamul cel creștinesc, neamul Meu, căci Eu, Domnul, lucrez de două mii de ani și-Mi fac oaste cerească și o am în cer, căci din vreme în vreme creștinii vin cete-cete biruitori prin cruce și se alătură celor de dinaintea lor ajunși între oștirile cerești, și iată, Eu, Domnul Iisus Hristos, am oștire fără de număr și stau cu ea față în față cu orice oștire păgână care dă să zădărnicească lucrarea lui Dumnezeu dintre pământ și cer, că în nicio vreme mai mult ca acum n-a fost să-Mi împart peste tot oștenii cerului, odată cu neastâmpărul stăpânitorului acestui veac, satana cu toți slujitorii lui, cu toți fiii lui antichrist, care se arată tot mai deslușit și se fac potrivnici lui Hristos și crucii, pecetea cea cerească, sub care stau creștinii pe pământ, neamul lui Dumnezeu între neamurile pământului, cel mai puternic neam, din pricina rudeniei lui de sus din cer, nebiruita oaste a lui Hristos Cuvântul, Care taie văzduhul de șaptezeci de ani și vine pe vatra neamului român și-Și formează om nou, neam nou și mireasă pentru Mire și sună din trâmbiță și-Și vestește nunta și masa nunții și vin cei ce aud și cred, iar

ceilalți rămân necredincioși și păgâni pe mai departe și sunt biruiți de fiii crucii, de cei ce ascultă de Dumnezeu pe pământ. Amin.

Pace vouă, celor din cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român, și deschideți glasului Meu ca să intre în carte și ca să-l puneți apoi pe cale și să meargă el peste tot pe pământ, iar cei ce aud, să se aleagă la dreapta sau la stânga, spre pocăință sau spre împietrire, căci vremea este aproape, precum este scris!

E zi de duminică, și se numește duminica aceasta duminica sfintei cruci, calea la jumătate a postului mare pentru prăznuirea învierii Mele apoi de către neamul creștinesc, neamul crucii. O, ce înseamnă să poarte omul cruce și să se lepede de sine ca să-Mi urmeze Mie?

Am stat sub cruce înaintea Tatălui Dumnezeu în toată vremea Mea pe pământ. Crucea înseamnă ascultare, iar Eu am fost ascultător și am luat de la Tatăl tot ceea ce am lucrat, ascultând până la moarte, și încă moarte pe cruce, semnul cel lăsat atunci de Mine pentru cei care fără tăgadă se mărturisesc ai Mei înaintea celor ce se aleg să rămână păgâni, departe de ascultare de Dumnezeu cu pașii și cu planurile lor.

Voi, cei înrudiți sub semnul sfintei cruci, voi, copii ai lui Hristos, voi sunteți neamul cel creștinesc de pe pământ, neamul Meu ortodox, și vă cuprind pe voi în ziua aceasta întru îmbrățișarea Mea și vă împart din Duhul Meu și vă spun: Pace vouă sub pecetea sfintei cruci, arma biruinței, semnul prin care Eu, Domnul, am biruit moartea și am înviat și s-au spăimântat toți răstignitorii Mei și nu știau unde să se mai ascundă și ce să mai facă prin minciună ca să găsească acoperire pentru ei!

O, pace vouă, fii ai cerului pe pământ! Avem de biruit necredința, o, fiilor. Necredința îi ține sub ruşinea ei pe cei potrivnici adevărului, şi care se răzvrătesc zi şi noapte împotriva lui Dumnezeu din pricina setei de putere de care ei sunt atâta de bolnavi. Nu are leac această boală a minții celor necredincioși și păgâni cu viața. Puterea sfintei cruci stă față în față cu neputința lor de a birui pe Dumnezeu, și iată, ridicați crucea și purtați-o cu ascultare, fiilor, iar ascultarea înseamnă sfințenie, semnul celor ce se smeresc și biruiesc prin Hristos, căci am spus: celor smeriți le dă Domnul har, iar celor trufași le stă împotrivă, și se va vedea aceasta tot mai desluşit în zilele ce vin, iar Eu, Domnul, voi birui prin cei ce se sfințesc și se smeresc, purtând pe trupul lor semnul sfintei cruci ca și Hristos.

O, vin spre fiii lui Dumnezeu cu îndemn proaspăt și le spun lor: Fiilor, fiilor, însemnați-vă trupul cu semnul sfintei cruci, apoi masa, patul, casa toată, ograda, grădina, calea pe care păşiți pe pământ printre păgâni, gândul, graiul, pâinea, apa, credința, nădejdea și dragostea de Dumnezeu și de frați, și pace vouă sub semnul sfintei cruci, fiilor creștini! Luați cu miruitorul mirul din candelă și însemnați-vă pe tălpi și pe încălțăminte cu semnul sfintei cruci, și călcați peste șerpi și peste scorpii și fiți biruitori, fiilor! Așezați acest semn pe casele voastre, pe porți, pe zidurile cetăților în care locuiți. Faceți cruciițe din lemn și însemnați-le cu numele lui Iisus Hristos și așezați-le în zidurile pe care le ridicați, și sub temelia lor și pe deasupra lor apoi, căci țipă a moarte satana și oamenii lui antichrist temându-se de acest semn creștinesc, care luptă de peste tot împotriva stăpânitorului acestui veac. Voi însă nu ieșiți de sub semnul sfintei cruci, și întăriți-vă sub el, ca să se arate tot mai mult puterea lui, alături cu mărturisirea de credință lăsată vouă din părinți, căci părinții cei din cer stau deasupra în văzduhul fiecărei cetăți din care ei au venit în țara cea de sus, și veghează ei de sus pentru cei de jos, și nu sunt biruiți cei din cer, căci cerul nu se vede, dar mărturisește și se dovedește lucrător peste cele de pe pământ.

Vine biruința, o, fiilor creștini, oșteni ai crucii, iar fiara va fi biruită, căci așa este scris! Duhul fiarei stă pitit în trupul ei de fier, din care a sărit spre afară peste tot pământul aşchii fără de număr până în buzunarul fiecărui om în vremea aceasta păcălită de antichrist și de slujbașii lui. Dar iată, vițelul la care se închină toată omenirea va fi scos acum de sub învelișul sub care stă și înșeală pe orice om care nu are de unde să știe acest cap al răutăților, și de sub care se deslușesc cele zece coarne ale fiarei și căpeteniile ei ascunse sub întunericul minciunii acestui viței de aur din vremea aceasta odată cu vremea

Mea cuvânt peste pământ ca să biruiesc prin cuvânt taina fiarei văzută demult de proorocul Daniel în patru fețe, în toate laturile și felurile de oameni, și pe care o descrie lămurit cartea Apocalipsei, iar cine citește, să înțeleagă și să creadă și să știe că Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt venit cuvânt peste pământ ca să dau lupta cu duhul fiarei și să dau de gol lucrarea acestui idol mincinos și mult primejdios pentru fiecare suflet care nu citește ca să știe apoi și să se așeze în ascultare de Dumnezeu pentru salvare, pentru ocrotire de cele ce vin peste pământ, pentru adevărul care îl eliberează pe om de antichrist și de jucăriile lui, cu care umblă în buzunar tot omul necunoscător al duhului satanic din conducătorii care s-au unit într-un duh, dând putere fiarei un ceas, precum este scris, dar care pierd acum, căci Eu, Domnul, Mă războiesc cu ei din cer și de pe pământ prin fiii crucii, prin neamul creștinesc, poporul ortodox laolaltă de pe tot pământul prin cruce, căci crucea este de nebiruit, și nu știu cei întunecați de trufie, nu știu ce fac, bieții de ei, luptând să-i biruiască pe fiii crucii, pe copiii lui Hristos de pe pământ, iar în acest război asupra crucii își vor afla moartea antichrist și slujbașii lui vicleni, și vor ajunge vaietele lor până peste cele nouă ceruri și se va cutremura pământul oamenilor, iar cerul cel nou și pământul cel nou se vor ivi și vor străluci de slava Domnului și a mărturisitorilor Lui, că iată-Mă cuvânt peste pământ și peste oameni, gata să răpun acum fiara și duhul ei pitit sub carapacea care acoperă duhul lui antichrist, orbul care umblă pe întunericul numit lumină și bunăstare peste oamenii de pe pământ. Dar treziți-vă voi, oameni, că e o mare minciună această fiară a duhului păgân de pe pământ, și care stă sub numele de Uniunea Europeană, de unde se împart fel de fel de otrăvuri născute din capetele întunecate ale celor pitiți acolo de dorul lor de putere peste Dumnezeu și peste pământ. Dar acum Eu, Domnul, rostesc și spun acestei minciuni răspândite între oameni, și-i spun: Ajunge! Sfârșitu-s-a! Vine Domnul, și a și venit!

Se strică această mașinărie așezată de antichrist peste cetățile creștin ortodoxe de pe pământ, căci fiara va fi răpusă, precum este scris, și vine lucrarea îngerilor lui Dumnezeu și vor lua ei stăpânirea peste tot și vor lucra după hartă, după sfânta Scriptură, iar drojdia vinului va fi răsturnată peste capetele celor ce s-au desfrânat cu fiara atât de mult și de atâta vreme, toți împărații popoarelor despărțite de Dumnezeu și supuse lucrării antichriste, dar care acum își găsește capătul și pieirea, căci așa este scris.

Voi, copii ai crucii, ascultați! Feriți-vă de otrava așchiilor ascunse în buzunarele fiecărui om, și care au sărit ca niște războinici din trupul fiarei apocaliptice, iar voi să credeți dacă Eu vin și vă vestesc primejdia acestei otrave, despre care scrie în Scripturile cele pentru vremea aceasta, și care nu se vor a fi citite și cunoscute de oameni. Căutați pe cei care știu de la Dumnezeu și dați-le ascultare, căci crucea înseamnă ascultare, nu altceva înseamnă lucrarea crucii peste voi. Curățiți-vă sufletul de lucrarea trupului, de poftele pitite în trup gata să lucreze, că iată, omul de pe pământ se face unealtă a diavolului ori de câte ori se lasă tras spre păcat prin gândul dinăuntrul omului, iar păcatul se face despărțitor de Dumnezeu în om, și apoi omul se ascunde de Dumnezeu și de oameni, căci gândul diavolului stă împotriva gândului lui Dumnezeu în om.

Așadar, hrăniți-vă mereu cu Duhul lui Dumnezeu, o, fiilor, că altfel vine diavolul cu duhul lui spre voi și vă hrănește el cu cele ce vă despart de Dumnezeu și de viață apoi. O, nu numai să auziți cuvântul Meu, ci duhul cuvântului să-l puneți la lucru peste voi apoi. Cei ce au acest duh nu se smintesc de cei ce nu împlinesc cuvântul auzit cu urechea, și nu cu inima din ei, căci măsura nu este omul care nu împlinește cuvântul, ci duhul cuvântului este măsura, că iată, duhul trupului îl schimbă pe om, pe creștinul care iubește să se închine vițelului de aur din vremea aceasta, căci creștinul iubește să aibă în buzunar așchia din trunchiul otrăvit, și care îl schimbă la inimă și la iubire pe om când el umblă cu ceea ce îi schimbă inima față de Dumnezeu și de credincioșia așteptată de Domnul din partea unui mărturisitor al Său.

Cel sărac cu duhul iubește într-un fel, iar cel ce are multe iubește în alt fel, și ce frumoasă era iubirea la începutul venirii la Mine a celor

ce M-au aflat venit cuvânt pe pământ, și când erau săraci de duhul lumii, dar bogați în iubire de Dumnezeu, și străluceau aceia de departe din pricina iubirii înnoite în ei, iar mai apoi s-a făcut urât duhul din ei, slăbind ei în iubirea cea pentru Domnul, și iată, litera cuvântului ucide prin neîmplinirea cuvântului, dar duhul cuvântului dă viață precum este scris, și una este să crezi, și alta este să împlinești, iar cel ce se desparte de frați pierde binecuvântarea, mai întâi o pierde, și apoi se desparte, de vreme ce nu mai are puteri de sus de partea lui.

Aș vrea să-l povățuiesc pe tot omul, pe tot creștinul cel cu adevărat creștin, și vin cu zile de sărbătoare și pun masă de cuvânt pe pământ și grăiesc din cer ca să fiu auzit și crezut și urmat, și iată, astăzi, în duminica aceasta, Mă scriu în carte și cu praznicul Buneivestiri și spun neamului creștinesc despre taina cea înfricoșătoare și tainic de pătruns, când mama Mea Fecioara M-a primit să Mă așez în pântecele ei prin vestire de înger și să cresc Prunc pentru naștere și să Mă nasc Copil și să cresc Om împlinit, Dumnezeul Cel tainic, Fiul Tatălui fiind prin venirea Mea de la El pe pământ, căci omul trebuia salvat și așezat în cinstea cea de la început, și pentru care el a fost făcut de mâna lui Dumnezeu la facerea lumii, dar cu cine să mai grăiesc Eu despre tainele lui Dumnezeu cu omul, cu cine, decât cu creștinii crucii, cu turma creștin ortodoxă, asupra căreia lovește pe ascuns omul antichrist, care așa de mult se teme de acest neam al Meu, neamul crucii, arma cu care satana va fi biruit?

O, ce să fac cu cei care disprețuiesc pe mama Mea Fecioara, trupul cel tainic prin care Eu, Domnul, M-am coborât din cer pe pământ acum două mii de ani și M-am făcut Om ca să îmbrățișez crucea, și prin ea să biruiesc pierzarea omului, moartea cea de șapte mii de ani biruitoare peste om?

O, mama Mea, ai spus prin Scripturi că vei fi fericită de toate neamurile pământului pentru nașterea Mea din pântecele tău fecioresc, dar necredincioșii n-au luat în seamă această proorocie ieșită din gura ta, mamă. Cei ce-și zic creștini disprețuiesc proorocia gurii tale și mersul ei prin vreme peste turma bisericii Mele. Mă doare de la aceștia pentru neprimirea Mea, mamă, și-ți spun ție că Mă doare, mama Mea.

— *Te doare, o, Te doare, Copilul meu scump. O, cum să nu Te doară de la cei care nu citesc, și nu știu dacă nu citesc, căci Tu prin duhul mărturiei ești și lucrezi până la sfârșit, și iată, biserica poartă numele de turmă a Ta, dar nu-Ți dă loc înăuntru ca să găsești deschis și să-i dai din cer ca să meargă bine ea, căci preoții și arhiereii Ți-au tăiat dreptul, că așa îi îndeamnă duhul vremii lui antichrist, iar ei se supun din pricina dorului de slavă a lor. Tu însă ai primire la cei mici, care-Ți deschid ca să fii cu ei și prin ei în lume, și vom aștepta cu răbdare cerească lumina care va lucra peste tot, și când toți*

se vor umili și se vor smeri și Te vor cunoaște, Fiule scump, căci smerenia minții și a inimii Îl așează pe Dumnezeu în om și se face împăcarea omului cu Dumnezeu, iar Tu vei avea mângâiere și vom fi mângâiați Noi, cei din cer, prin mângâierea pe care Tu o vei avea și o vei împărți, o, Fiule Iisus.

— O, mama Mea, o, mângâierea Mea, să-i mângâiem pe copiii crucii, mamă. Toate popoarele creștin ortodoxe sunt oștirea Mea pe pământ, sprijinită ea de oștirile sfinților din cer, iar Eu, Domnul, merg în față biruitor al fiarei potrivnice neamului creștinesc de pe pământ, mamă.

Sus crucea, copii ai lui Hristos! Binecuvântați sunteți voi pe pământ! Să se unească și să se înmulțească neamul ortodox, neamul lui Dumnezeu, și fiți biruitori, fiilor! Eu, Domnul, scriu aceasta acum ca să știe omul antichrist și să slăbească pic cu pic până la ziua când Eu, Iisus Hristos, voi spulbera puterea și lucrarea sa, precum este scris.

Pace, pace neamului creștin ortodox de pe pământ! Pacea Mea o las peste acest neam acum, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh!

Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca

Cerul este scaunul Meu de domnie și Mi-am așezat pe pământ așternut pe care să Mă sprijin cu venirea Mea de la Tatăl la oameni și să le grăiesc lor și să stau cu cei din cer pe pământ la masă de cuvânt, căci stă scris în Scripturi despre venirea Mea cu sfinții, și nu se putea să nu se împlinească venirea Mea cuvânt pentru cei credincioși și pentru cei necredincioși.

O, n-am găsit credință pe pământ pentru venirea Mea, dar a trebuit să vin dacă așa este scris să împlinesc, și a trebuit să pregătesc loc și suflete iubitoare de Dumnezeu ca să pun Eu în ele credință că vine Domnul și să se împlinească apoi această Scriptură, această minune așteptată de veacuri de toți drepții și sfinții care au trăit cu trupul pe pământ alături de lucrul lui Dumnezeu prin vreme între oameni, și iată, bucuria lor s-a împlinit, și s-a sfârșit așteptarea lor, căci Eu, Domnul, vin cu ei la oameni, vin pe pământ cuvânt de facere a lumii, iar cei ce se dau știutori ai Scripturilor spun că mai este mult ca să se împlinească venirea lui Hristos, dar iată-Mă, de șaptezeci de ani grăiesc peste pământ și vin cu masă de cuvânt și cu sfinții Mei pe vatra neamului român, pe care-Mi am cortul Meu de poposire acum, la sfârșit de timp.

Nu este credință pe pământ pentru venirea Mea, dar Eu vin și tot vin, și toate sunt gata să se arate spre mirarea necredincioșilor care zic că știu toate, și ca să nu creadă nimeni că Hristos Cel înviat vine, și că El este Cel Care Își împarte cuvântul peste pământ în lung și în lat, și se împlinește proorocia care spune că vine Cuvântul lui Dumnezeu, că vine Domnul cu sfinții Săi, toți purtați pe cai albi, pe îngerii lui Dumnezeu.

Ridicați-vă, fiilor din porți, ca să intru la voi cuvânt, și în carte, o, fiilor, iar voi să Mă așezați pe cale și așa să se împlinească venirea Mea ca fulgerul care iese de la răsărit și străbate până la apus, căci Eu, Domnul, cuvintez la voi, iar cuvântul Meu se aude la apus într-o clipită și stă mărturie că vine Domnul împlinindu-Și venirea Sa, a doua Sa venire de la Tatăl la oameni.

Vin cu norii, o, fiilor, vin la voi ca să semănați voi peste pământ sămânța Semănătorului Hristos, căci pe ici pe colo se mai găsește pământ pentru sămânța Mea și credință că Eu sunt Cuvântul, că Eu sunt Păstorul și că vin să-Mi cercetez turma și pe păstorii ei, dar ei spun la toți să nu se apropie să asculte, că știu ei că nu e Păstorul, că nu vine Domnul. O, păi cum să spună altfel, bieții de ei, dacă așa sunt puși să spună, dacă așa le cere stăpânul căruia ei îi slujesc în genunchi? Iată-i, nu Mi-au fost slujitori credincioși, dar lui antichrist îi fac pe plac chiar cu prețul vieții lor și al turmei, căci asta e vremea, vreme cu mare rătăcire dacă păstorii stau la mâna celor ne-

credincioși și antichriști prin necredință.

I-am povățuit mereu pe cei ce M-au aflat venit cuvânt pe pământ și le-am tot spus lor: *«Ieșiți din lume, poporul Meu, ca să nu vă ceară stăpânul ei să beți din vinul ei! Ieșiți, fugiți la munți!»*, așa le-am spus. *«Fugiți de lume!»*, le-am spus mereu, căci în lume este otravă pentru cei ce sunt cu Dumnezeu pe pământ, ca să-i tragă și pe ei spre desfrâul de toată mâna și spre lăcomie de avuții și de bani, o, și nu are omul nevoie de acestea, dar crede el oare?

Am cu Mine între cei cerești cu care Mă port, am în ziua aceasta pe fiica aceea care a ieșit din lume și s-a unit cu ceata cea îngerească, după ce lumea a stricat-o de tot, după ce ea a stricat pe mulți din lume cu dorul ei de viață desfrânată, și apoi i s-a făcut chemarea spre sfințenie și a ieșit din lume și s-a sfințit, de mergea pe deasupra apei de pe un mal pe altul, iar când vorbea cu Domnul în vremea rugăciunii se ridica trupul ei sus de pământ și mărturiseau aceste semne ieșirea ei din lume, din stricăciunea de pe pământ, de care nimeni nu scapă rămânând lângă fiii lumii.

O, ce mari minuni face Dumnezeu prin cei ce ies din lume și-Mi dau Mie dragostea lor toată! Nu este om mai fericit, mai strălucitor ca și cel care iubește pe Dumnezeu cu inima din el și cu fapta sfințeniei lui, o, fiilor. Iată, nu sunt oameni fericiți pe pământ, căci ei nu știu taina fericirii lor. Nu sunt fericiți nici bogații nici săracii, nu e nimeni fericit dacă nu trăiește cu Dumnezeu pe pământ. Iată-i și pe cei din România Mea, se duc în ţări depărtate să câştige bani. O, ce să faci cu banii, omule? Nu-ți trebuie bani, dar nu vrei să crezi aceasta chiar dacă spune Dumnezeu. O, nu umbla după bani, că tu nu știi ce să faci cu ei ca să nu se facă ei păcatele tale și pierzarea sufletului tău. Nu poți căpăta cu bani viața ta cea veșnică lângă Dumnezeu. O, nici viața ta cea de pe pământ nu o poți înșela cu bani ca s-o ai. Iată ce te învăț: fugi de lăcomie, fugi de mamona, fugi cât poți de repede, căci acest diavol, mamona, are lipici mult și-ți rămâne pe mâini și pe suflet oricât te-ai spăla.

Toți cei care s-au sfințit pentru fericirea lor cea veșnică au lepădat ca pe satana avuțiile lor și s-au dat cerului pe pământ și au venit la Mine curați de mamona, și asta a făcut și Maria Egipteanca, tânăra cea iubitoare de pofta desfrâului încă de mică copilă, dar numaidecât la semnul cel din cer venit în calea ei s-a lăsat arvunită de dragostea lui Dumnezeu și s-a dat Domnului cu toată iubirea ei, pe care și-a schimbat-o în puteri sfinte și a părăsit ea lumea și pământul cel locuit de oamenii păcatului și s-a dat lui Dumnezeu și îngerilor Lui și vieţuirii îngereşti înaintea Domnului. N-a mai avut nimic din lume această ființă înviată dintre morții lumii păcătoase, și a avut ea apoi slujire de îngeri cu ea și dragoste cu totul numai pentru Dumnezeu, pentru iertarea grelelor ei păcate, și a fost ea iertată, și am trimis spre ea preot al lui Dumnezeu ca să-i dea merindea vieții veșnice, și au mărturisit acestea toate tuturor până azi minunea lui Dumnezeu, credința care face minuni fără de seamăn.

I-am învățat pe toți cei au luat cuvântul vieții veșnice de pe masa Mea de aici și le-am spus mereu: *«Fiilor, fiilor, nu purtați ce poartă lumea, nu folosiți ce folosește lumea, nu căutați să semănați cu lumea, o, fiilor, ca să vă poată cunoaște Dumnezeu pe voi dintre fiii lumii, căci fața lumii e urâtă, e neagră de păcat, e otrăvită de amestecătură și te murdărește atât cât nu te aștepți de urât, te desparte de Dumnezeu pic cu pic fără să te aștepți»*, și de aceea trebuie credință în cuvântul Meu și trebuie ascultare ca să fii fericit, că altfel nu răsar roadele credinței, ci, din contra, răsar spini urât mirositori și făcători de rane, de păcate care aduc rane, și nu în zadar am lăsat spusă în Evanghelia Mea pilda tânărului bogat care își îngrijea purtarea și pașii după legile lui Dumnezeu, dar avea pe mamona de însoțire, avea averea și banul sub chipul căruia cei puternici stăpânesc lumea și oamenii ei, iar când i-am spus lui că trebuie să dea de la el ceea ce îl mărturisea cu mamona lângă el, s-a întristat atunci și a plecat și și-a ales să fie liber de mersul lui cu Dumnezeu și a trebuit să-i trimit Eu scăparea de acest diavol, și numai apoi să-i dau dreptul să umble pe calea cea strâmtă cu pașii vieții lui.

O, fiilor, viața cea veșnică se dobândește prin iertarea păcatelor și prin conștientizarea ne-

vredniciei, că nu e om să fie vrednic de Dumnezeu, dar prin iertarea Domnului rămâi apoi fiu al Său, numai că iertarea nu trebuie furată, n-o poți plăti cu nimic, și trebuie căpătată prin lucrarea inimii curate, prin lepădarea de sine și prin păreri de rău pentru neorânduială împotriva duhului vieții de sus peste om, și iată, iertarea se capătă numai când omul cel vechi se schimbă în omul cel nou, și care nu se mai lasă dărâmat apoi.

Grăiesc cu fiii cei credincioși cuvântului Meu din vremea aceasta și le dau lor îndemn spre pocăință și spre conștientizarea nevredniciei lor, și așa să stea ei înaintea Mea și să se facă părtași lui Hristos, căci Domnul este iubit de cei cu cruce, căci El a fost sub cruce, și nu putea altfel să fie în fața Tatălui ca Fiu al Tatălui. Cei ce au de toate și tot au, aceia nu-L iubesc, nu-L mai iubesc pe Domnul, și se înțelege de ce, căci scris este: *«Unde este comoara ta, acolo este și inima ta»*, iar fericirea nu vine pe pământ, căci ea locuiește în cer pentru cei ce o doresc pentru ei.

Așadar, trebuie vorbire cerească și prea puțin vorbire pământească, și trebuie lucrare cerească și mult prea puțin lucrare pământească și trupească, și toate trebuiesc zidite în cer, căci altfel nimic nu rămâne din ele și se pierd odată cu omul și cu toată agoniseala lui cea pământească, și pentru care omul trudește mult prea mult pierzându-L pe Dumnezeu pic cu pic, căci grija pentru viața cu Dumnezeu e altfel, e altceva, o, fiilor.

V-am îndemnat spre iubirea cea care rămâne, v-am învățat pentru ea pe voi, cei care luați de la izvor cuvântul gurii Mele pentru cei ce cred venirea Mea. Așadar, fiilor, pregătiți-vă pentru frumusețea voastră întru Hristos și grăbiți-vă spre ea, ca să vadă Domnul că-L iubiți, că vreți cu El, așa cum a voit Maria Egipteanca, și care astăzi Îmi dă doar Mie să grăiesc, iar ea să asculte cuvântul Meu cel pentru sărbătoarea ei.

O, fiilor, lepădați cât puteți de mult grija cea pentru trup, că iată, această grijă vă ia prea mult din fața lui Dumnezeu și vă înșeală tainic, cum că vă trebuie multe și vă trebuie bani și că aveți de lucru, dar lucrul cel numai pentru voi nu vă unește cu Dumnezeu. O, nu vă trebuie bani. Vă trebuie pe Dumnezeu, că iată, aveți bani, dar nu-L mai aveți pe Domnul.

O, fiilor, port Eu de grijă celor ce se dau Mie cu iubirea și cu fapta ei, căci pentru iubire de Dumnezeu vă trebuie doar iubire, iar Eu, Domnul vă aștept, vă tot aștept ca să văd că alegeți mărgăritarul cel de mare preț. Mă uit lung la voi, Mă uit lung după voi și vă aștept să înțelegeți grăirea Mea spre voi așa cum a înțeles Maria Egipteanca semnul cel ceresc, cel îngeresc, care a oprit-o de la viața cea cu desfrâu și i-a dat gândul cel sfânt să iasă din lume, dintre fiii lumii și să aleagă cerul încă de pe pământ, și nu i-a mai trebuit nimic, decât puterea iubirii și îngerii cei slujitori, care o purtau și o însoțeau din partea Domnului, pe Care ea atât de mult L-a iubit apoi.

O, mai e un pas, și voi cânta cu voi cântarea învierii, fiilor, și ne vom spune: Hristos a înviat! O, bucurați-vă odată cu sosirea praznicului învierii Mele și dăruiți-vă Mie, voi, cei care luați pe Domnul cuvânt peste voi. O, nu Mă

țineți afară din voi când auziți că bat ca să intru. Eu sunt Pâinea ce s-a frânt pentru voi, cei care știți ce este învierea Mea și a voastră. Voiesc să înțelegeți chemarea Mea, căci am spus acum două mii de ani: *«Cel care voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea urmându-Mă»*, dar urmându-Mă, căci văd cu câtă piedică dă să înțeleagă creștinul această chemare a Mea pentru el.

Mai avem un praznic sfânt, praznicul intrării Mele în cetatea Ierusalimului pe asin acum două mii de ani, și păștiți apoi spre săptămâna amintirii patimilor și a crucii Mele, și apoi cântăm: Hristos a înviat!

O, fiilor, Mă uit să vă văd pașii și să înțeleg de la voi iubirea voastră pentru Mine, căci Eu vă iubesc și vă dezmierd cu blândețe, și voiesc să meritați iubirea Mea, ca să vă fie vouă bine, o, fiilor. Așadar, rămâneți întru iubirea Mea! Eu vă sunt Păstor, și am pentru voi iubire de Păstor.

V-am grăit vouă cuvântul Meu și voiesc ca voi să vă adunați întru el, fiilor. Pace vouă! Lepădarea de sine, numai ea vă poate ajuta să-L iubiți pe Dumnezeu și să-L urmați în tot adevărul, și tot mereu, și pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

8/21 aprilie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor. Intrarea Domnului în Ierusalim

Eu sunt Cel ce sunt. Fericit este și va fi cel ce crede că acest cuvânt este cuvântul lui Dumnezeu!

Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt acest cuvânt, Eu, Domnul, îl grăiesc, ca să fie scris pe pământ, și împărțit apoi, și ca să lucreze el împlinirea sa între oameni.

Să se deschidă cartea cuvântului Meu pentru zi de praznic de Florii ca să fie sărbătorită cu slavă de cuvânt amintirea intrării Mele pe mânzul asinei în Ierusalim acum două mii de ani, căci dacă l-am ridicat pe Lazăr din mormânt a venit vremea cea pregătită să intru în cântări și osanale în cetatea Ierusalimului și să se împlinească Scriptura cea despre Împăratul Care vine întru numele Domnului și să se afle această împlinire, numai că toți cei care nu vor cu Dumnezeu pe pământ stau mereu la pândă ca și cei de acum două mii de ani ca nu cumva să se prindă de oameni adevărul cel de la Dumnezeu, venirea Mea cea scrisă să se împlinească atunci și acum. Eu însă vin și împlinesc dacă așa este scris, căci vin pentru cei credincioși, pentru cei curați cu inima și cu iubirea, că unde este iubirea de Dumnezeu este și Dumnezeu, este și va fi, precum este scris.

Așez pace din cer peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român și intru în carte cuvânt cu zi de praznic sfânt și spun popoarelor de pe pământ cuvântul Meu și le spun lor:

Pace vouă, popoarelor! Vine Domnul cuvânt pe pământ și vă spune: pace vouă! Auziți? Intru în Ierusalimul Meu cel din români, intru pe cal alb, și fericit este și va fi cel ce crede că acest cuvânt este cuvântul lui Dumnezeu!

Stau pe nori deasupra și-Mi slobozesc glasul ca să fie scris cuvântul Meu și să meargă peste tot. Vin cu norii, căci așa este scris să vin, iar în ziua aceasta se face în cer și pe pământ amintirea zilei când am fost purtat pe asin spre Ierusalim și s-a împlinit Scriptura care spune: *«Bucură-te, fiica Sionului, căci Împăratul tău vine!»*

O, nimeni nu se așteaptă să vadă împlinirile lui Dumnezeu vestite până să se împlinească ele. Duhul lumii stă de șapte mii de ani împotriva lui Dumnezeu pe pământ prin oameni, iar oamenii aleg mereu necredința și se iau cu duhul lumii și amețesc de tot, de tot, iar când să vin să împlinesc Scripturile nu găsesc credinţă pe pământ, dar Eu nu pot să Mă împiedic în necredinţa oamenilor, o, nu pot, şi iată, vin şi împlinesc, vin şi-Mi scriu pe pământ cuvântul și Mă împart cu el și Mă găsesc cei credincioși, căci pentru ei vin, și le grăiesc și le dau alinare și mângâiere, le dau puteri și nădejde, și le dau din cer, căci pe pământ se lucrează numai cu minciuna ca în toate vremile, iar Domnul pri-

vește din cer peste fiii oamenilor să vadă dacă este cel ce înțelege sau cel ce caută pe Dumnezeu, dar toți s-au abătut și toți s-au făcut netrebnici, și nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul, precum este scris.

Voi, popoarelor, și voi, căpetenii peste popoare, ascultați cuvântul lui Dumnezeu! Duhul lumii este potrivnicul lui Dumnezeu pe pământ și în oameni. L-am scos pe poporul Israel din mijlocul fiilor oamenilor când el era căzut rob în Egipt, și i-am spus prin duhul proorociei, i-am spus să ucidă neamurile de pe cale și să-și meargă drumul cel curat spre Canaan și să fie liber de stricăciunea cea de la duhul lumii și de la idolii ei. El însă n-a ascultat să iasă din lume, să nu se îndeletnicească cu păcatele lumii și cu fiii lumii i-am spus.

Am avut durere fără de margini când l-am pierdut pe Israel pe calea lui spre Canaan din pricina duhului lumii și a popoarelor celor fără Dumnezeu peste mersul vieții lor. O, nu poate omul să asculte de Dumnezeu dacă nu iese din lume, căci duhul lumii îl atrage pe om, se lipește de mintea omului și îl pierde Domnul pe om de șapte mii de ani, numai că în toate vremile am avut o rămășiță prin har păstrată, adică prin ascultare de Dumnezeu rămasă de partea Mea și am împlinit cu ea pe cele de la Dumnezeu trimise să se așeze și să fie pe pământ și să merg Eu cu lucrarea Mea prin vreme ca și acum două mii de ani, când nu M-am oprit din lucru dacă poporul Israel M-a stârpit ca să nu-și piardă mai-marii de peste el stăpânirea și puterea de care au nevoie cei îngâmfați și trufași, și care nu pot altfel să lucreze, căci au ca hrană a minții duhul lumii.

Dar iată-Mă din nou cuvânt de Duh Sfânt peste pământ și peste popoare, după două mii de ani de atunci, căci Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cuvântul Tatălui Savaot, iar Tatăl Meu lucrează, și lucrez și Eu tot ceea ce Tatăl lucrează, și chem popoarele la cunoașterea lui Dumnezeu, căci vine pe pământ împărăția cea de sus, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi. Vin, că este scris să vin, iar voi, popoarelor, luați Duh Sfânt ca să cunoașteți cu El pe Dumnezeu, Care grăiește peste voi ca să luați din cer, că pe pământ e împărătească minciuna și din ea se hrănesc toți, unii pe alții se hrănesc doar cu minciuna și cu roadele ei, dar vine din cer adevărul, vine Domnul mai mult ca oricând pe pământ, vine cuvânt de naștere din nou a lumii, vine Domnul călare pe cal alb, precum este scris să vină, iar pe pământ să se deschidă Scripturile și să fie cercetate cu de-amănuntul, căci în ele sunt scrise împlinirile care vin și se grăbesc să vină și să se așeze cu împlinirea lor pe pământ.

Așadar, voi, popoarelor, veniți întru întâmpinarea Domnului, veniți spre adevărul cel din cer, că vine pe pământ lucrarea adevărului și piere fărădelegea de peste tot, și va fi raiul așezat din loc în loc și va străluci soarele de șapte ori mai mult, precum este scris, și totul se va împlini prin lucrarea bisericii lui Hristos, căci în ea este adevărul cel despre Dumnezeu, și împotriva căruia stă de două mii de ani duhul lumii!

Statul cu lumea este pentru creștini ca și la Israel care s-a unit cu neamurile de pe cale în drumul lui spre Canaan, și a căzut poporul Domnului pradă duhului lumii. L-am povățuit mereu pe creștin să iasă din lume, să nu stea cu lumea, căci cu o viață de creștin adevărat pentru Dumnezeu nu poți să stai cu lumea, căci lumea care-și zice creștină nu are viață creștină, iar tu te cunoști că ești cu Dumnezeu și nu-i place lumii, nu-i place așa, și de aceea l-am povățuit pe creștin să stea în cuibușul său și să fie mulțumit cu Dumnezeul său, căci atunci când creștinul iese în lume plânge Domnul, că lumea e tare, tare păcătoasă și întinează mintea și viața și trupul omului creștin, a celui care merge pe drumul spre cer. O, drumul spre cer nu trece pe la crâșmă, nu trece pe la locurile cele pline de păcat și de duh de lume care slujește păcatului și poftelor și arătărilor de tot felul, iar păcatul îi dă omului pedeapsă, căci neascultarea de Dumnezeu e cel mai greu păcat, de la care vine tot păcatul apoi.

Dragostea de Dumnezeu este dușmanul duhului lumii, și nu este om mai fericit ca și cel care are ca lucrare a minții și a inimii dragostea de Dumnezeu și faptele ei. Spre această măreție să se adune toate popoarele de pe pământ, căci vine înnoirea lumii, vine frumusețe cerească pe

pământ, vine împlinirea acestei Scripturi, pe care Eu Însumi am rostit-o că va veni și se va așeza, și de aceea chem oamenii de pe pământ spre această împlinire, care vine.

Iată, omule, ora adevărului cel despre tine, iar dacă nu poți tu să-l spui și să-l știi tu și ceilalți din jurul tău, lasă-L pe Domnul, primește-L când bate și nu-L lăsa afară să aștepte la ușa ta, dar să nu faci ca Adam, care a grăit încurcat în vremea orei adevărului cel despre el, și care nu trebuia să se lase dus de Eva, ci trebuia să ia de la Dumnezeu adevărul, iar dacă el a căutat să se ascundă de Dumnezeu când Eu i-am grăit lui, iată, s-a lăsat spre minciună, bietul de el, și a trebuit să ispășesc Eu, Domnul, cruce și dispreț din pricina păcatului lui.

O, așa a făcut și Iuda, nu s-a aplecat ca să vină să-l iert, și a lucrat de capul lui și s-a dus și și-a curmat singur viața. O, dacă s-ar fi aplecat spre iertarea cea de la Mine când încă eram pe cruce așteptându-l să apară și să-l iert, l-aș fi luat cu Mine în rai în ziua aceea ca și pe tâlharul cel mărturisitor de Dumnezeu, și care M-a rugat din dreapta Mea stând pe cruce să îl pomenesc întru împărăția Mea, care va veni cu Mine pe pământ, și pe care Tatăl i-a arătat-o lui atunci că va veni cu Mine pe pământ, iar Eu l-am așteptat dincolo de crucea Mea și a lui și l-am luat cu Mine în rai chiar în ziua aceea și am împlinit ruga lui. M-aș fi dus la Tatăl cu doi mărturisitori plini de căință și de dragoste de Mine pentru durerea Mea cea de la ei, și n-aș fi fost mai fericit mai mult ca și acea fericire în clipa aceea. Iuda însă a deznădăjduit pentru sine după ce M-a mărturisit arhiereilor și fariseilor ca nevinovat, iar pe el ca vânzător al Meu lor. L-a durut pe Dumnezeu pentru el, dar a deznădăjduit, și nu s-a întors să ne împăcăm și să merg la Tatăl împăcat cu el, iar el să mărturisească apoi ca și sutașul care M-a răstignit și care M-a cunoscut atunci că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, și a vestit el aceasta de la margini la margini apoi.

O, nu firea este vinovată, ci mintea de sine a omului, căci firea e fire, dar mintea este cea prin care te repari sau te strici mai rău, și de aceea e bine să-L lași pe Domnul să aibă cuvânt pentru tine, omule neaplecat și încurcat prin mintea ta.

Voi, toți cei care luptați din răsputeri să ștergeți de pe pământ numele lui Iisus Hristos, o, ce veți face voi când veți vedea că ați pierdut, că ați luptat zadarnic? Numele Meu nu poate fi șters, e scris cu sânge pe pământ, iar sângele mărturisește pentru Mine, precum este scris, și nu numai sângele Meu, ci și al tuturor celor tăiați pentru mărturia Mea.

Mi-am scris acum două mii de ani numele Meu mare pe pământ, nu-

mele Celui înviat a treia zi dintre cei morți, și când s-a făcut întuneric de trei ceasuri pe pământ, de s-au înspăimântat soarele și stihiile toate, iar luna și stelele Mi-au vegheat odihna în mormânt, dar s-au umplut de nădejde îngerii, și s-au ridicat drepții cei sfinți, care au înviat împreună cu Mine, pe când Anna și Caiafa, Pillat și Irod, fariseii și cărturarii și toți cei din jurul lor s-au înfricoșat de moarte dând să-și caute adăpost în spatele minciunii îndrugate de ei, o, dar nu le-a mers aceasta, căci am stat apoi patruzeci de zile înviat în Ierusalim, până în ziua când M-am ridicat de-a dreapta Tatălui, de unde am coborât și am stat treizeci și trei de ani pe pământ între oameni.

I-am învățat pe ai Mei să nu stea răzleți unul de altul, că iată, Iuda s-a pierdut dacă a umblat și a lucrat aparte, de capul lui printre fiii lumii, căci cel ce se desparte de frați pierde binecuvântarea și puterea, mai întâi le pierde prin lucrarea de sine, și apoi se desparte de frați, de vreme ce nu mai are puterea de sus de partea lui. S-a pierdut Iuda dintre frați, căci dacă frații nu știu unul de altul, dacă nu-ți știu frații gândul și lucrarea ta, înseamnă că te-a biruit diavolul cu întunericul lui dușman pe duhul frăției, și iată, trebuie rază mereu peste cei ce sunt ai Domnului pe pământ cu pașii lor, căci sufletul are nevoie de lumină și de lucrare la lumină multă, de multă hrană de sus, iar trupul trebuie să fie mic de tot față de bogăția care se cere pentru suflet înaintea lui Dumnezeu din partea fiecărui om care iubește pe Domnul.

Așadar, iată, am intrat cu cuvântul Meu peste tot pe pământ în ziua aceasta de praznic sfânt, iar el, o dată rostit, lucrează și se împlinește și vine împărăția iubirii de Dumnezeu și se așează ea între cei ce aleg această fericire, căci numai Dumnezeu este fericirea omului, iar oamenii să audă acest adevăr!

Am încă să spun celor îndărătnici pe înălțimi pe care stau și care se cred stăpânii lumii și chiar stăpâni peste biserica Mea, care are în pântecele ei adevărul care este unul, și iată ce spun celor ce dau să umble la vremea sărbătoririi praznicului învierii Mele, iar și iar le spun, și le spun așa:

Biserica cea care a păstrat în ea adevărul cel de două mii de ani al lui Hristos este biserica creștin ortodoxă, iar cine vrea să aibă sărbătoarea Paștilor Domnului o dată pentru toți, iată, să vină ei spre biserica cea neatinsă de duhul lumii pentru adevărul lui Hristos prin biserică. Cei care au ieșit vreme de două mii de ani și au tot ieșit și s-au tot împărțit în cete-cete de tot felul, aceia să vină, și nicidecum cei care n-au ieșit de sub adevărul bisericii cea din părinți lăsată până azi pe stânca ei.

Anatema să fie toți cei care dau să umble iar și iar și să clatine iar și iar adevărul lui Dumnezeu și locul pe care El stă și rămâne! Acesta este cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu asupra celor care se obrăznicesc să creadă că vor clătina scaunul lui Dumnezeu între pământ și cer, căci aceia se vor clătina ei și vor cădea ei, iar Eu, Domnul, rămân și împărățesc peste cei adevărați ai Mei, și care ei înseamnă biserica lui Hristos pe pământ.

Și acum, iată, neamul creștinesc se pregătește pentru intrarea în săptămâna amintirii patimilor Mele de acum două mii de ani, iar Eu, Domnul le spun la toți:

Fiilor, fiilor, lucrați pocăință înlăcrimată, lucrați conștientizarea nevredniciei voastre și mergeți cercetându-vă și curățindu-vă prin căință pe voi înșivă, mergeți așa până la praznicul învierii Mele, iar Eu Mă voi da vouă atunci ca unor fii înviați prin pocăință, prin sfințenie și prin iubire de Dumnezeu, și vom fi bucurie unii altora și cântare de înviere unii spre alții, iar cei ce Mă țin afară sunt cei ce nu Mă iubesc și nu se înnoiesc pentru primirea Mea și Mă lasă afară străin.

Așadar, Eu vă cercetez, Eu vă știu, Eu vă curățesc, Eu vă iert, Eu vă înnoiesc și vă învăț taina învierii, fiilor, și vă doresc cu dor mai mult decât pe sfinții din cer, căci cu voi Eu împlinesc pe pământ acum împărăția Mea și lucrarea ei de așezare a ei între oameni, și mai ales Mă împlinesc prin cei ce Mă poartă cuvânt peste pământ, căci Eu stau pe nori și cuvintez de deasupra și aștept, fiilor, aștept împărăția Mea mare și tot mai mare între oameni, iar cerul și pământul lucrează alături acum, lucrează această măreață împlinire, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28 aprilie 2024